

Pytanie prejudycjalne

Czy przy ocenie naruszenia zasady *ne bis in idem* można porównywać tylko okoliczności faktyczne przytoczone w petitum aktu oskarżenia Županijsko državno odvjetništvo u Puli-Pola (prokuratury okręgowej w Puli) z dnia 28 września 2015 r. z kluczowymi okolicznościami faktycznymi przytoczonymi w petitum aktu oskarżenia prokuratury w Klagenfurcie z dnia 9 stycznia 2015 r. oraz w sentencji wyroku sądu okręgowego w Klagenfurcie z dnia 3 listopada 2016 r. utrzymanego w mocy wyrokiem sądu najwyższego Republiki Austrii z dnia 4 marca 2019 r., czy też okoliczności faktyczne przytoczone w petitum aktu oskarżenia Županijsko državno odvjetništvo u Puli-Pola (prokuratury okręgowej w Puli) można porównać z okolicznościami faktycznymi przytoczonymi w uzasadnieniu wyroku sądu okręgowego w Klagenfurcie z dnia 3 listopada 2016 r. utrzymanego w mocy wyrokiem sądu najwyższego Republiki Austrii, jak i tymi będącymi przedmiotem postępowania przygotowawczego prowadzonego przez prokuraturę w Klagenfurcie przeciwko wielu osobom, w szczególności przeciwko GR i HS, które zostały następnie pominięte we wniesionym akcie oskarżenia prokuratury w Klagenfurcie z dnia 9 stycznia 2015 r. (a które to okoliczności faktyczne nie były przytoczone w samym petitum)?

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 15 września 2021 r. w sprawie T-777/19, CAPA i in./Komisja, wniesione w dniu 30 listopada 2021 r. przez Coopérative des artisans pêcheurs associés (CAPA), Jeana Derosière'a, Fabiena Hagnerégo i in.

(Sprawa C-742/21 P)

(2022/C 64/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Coopérative des artisans pêcheurs associés (CAPA), Jean Derosière, Fabien Hagneré i in. (przedstawiciel: adwokat M. Le Berre)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Comité régional des pêches maritimes et des élevages marins Hauts-de-France, Fonds régional d'organisation du marché du poisson (From Nord), Organisation de producteurs CME Manche-Mer du Nord (OP CME Manche-Mer du Nord), Republika Francuska, Ailes Marines SAS, Éoliennes Offshore des Hautes Falaises, Éoliennes Offshore du Calvados, Parc du Banc de Guérande, Éoliennes en Mer Dieppe Le Tréport, Éoliennes en Mer Îles d'Yeu et de Noirmoutier, Herviou & Associés SARL

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne i zasadne;
- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 15 września 2021 r. w sprawie T-777/19 CAPA i in./Komisja Europejska;
- uznanie skargi wniesionej do Sądu za dopuszczalną;
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnoszą sześć zarzutów.

Zarzut pierwszy dotyczy braku skutecznej kontroli sądowej. Zdaniem wnoszących odwołanie Sąd nie wykonał w pełni swoich funkcji sądowniczych, ponieważ nie zbadał, czy istniało ryzyko konkretnego oddziaływania spornej pomocy na wnoszących odwołanie.

Zarzut drugi dotyczy błędnych ustaleń i przeinaczenia dowodów. Zdaniem wnoszących odwołanie Sąd dokonał błędnych ustaleń w odniesieniu do niektórych dowodów przedstawionych przez wnoszących odwołanie i przeinaczył niektóre inne dowody również przedstawione przez wnoszących odwołanie, w szczególności w odniesieniu do ryzyka wpływu spornej pomocy na działalność wnoszących odwołanie.

Zarzut trzeci dotyczy błędów w kwalifikacji okoliczności faktycznych. Zdaniem wnoszących odwołanie zaskarżony wyrok zawiera błędy w zakresie kwalifikacji okoliczności faktycznych, polegające na rozróżnieniu niektórych skutków spornej pomocy i uznaniu, że niektóre z tych skutków można oddzielić od spornej pomocy.

Zarzut czwarty dotyczy błędnego zastosowania art. 108 ust. 2 TFUE i art. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) 2015/1589⁽¹⁾. Zdaniem wnoszących odwołanie, w zaskarżonym wyroku błędnie zastosowano pojęcie zainteresowanej strony w rozumieniu tych przepisów, zarówno z punktu widzenia istnienia stosunku konkurencji między wnoszącymi odwołanie a beneficjentami spornej pomocy, jak i z punktu widzenia ryzyka konkretnego wpływu spornej pomocy na wnoszących odwołanie.

Zarzut piąty dotyczy błędnego zastosowania art. 39 TFUE. Zdaniem wnoszących odwołanie w zaskarżonym wyroku błędnie zastosowano art. 39 TFUE w odniesieniu do kwestii, czy wnoszący odwołanie mają status zainteresowanej strony.

Wreszcie zarzut szósty dotyczy braku uzasadnienia, ponieważ zaskarżony wyrok uchybia obowiązkowi uzasadnienia, w szczególności nie uzasadniając pozbawienia wnoszących odwołanie statusu zainteresowanej strony, stwierdzenia braku związku między sporną pomocą a ryzykiem oddziaływania projektów eksploatacji farm wiatrowych będących beneficjentami pomocy oraz nieuwzględnienia „szczególnego charakteru” działalności połowowej w rozumieniu art. 39 TFUE w ramach badania statusu wnoszących odwołanie jako zainteresowanej strony.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (tekst jednolity) (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

**Odwołanie od wyroku Sądu (dziewięta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu
29 września 2021 r. w sprawie T-342/18, Nichicon Corporation/Komisja, wniesione w dniu 9 grudnia
2021 r. przez Nichicon Corporation**

(Sprawa C-757/21 P)

(2022/C 64/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Nichicon Corporation (przedstawiciele: A. Ablasser-Neuhuber, F. Neumayr, G. Fussenegger, H. Kühnert, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania strony wnoszącej odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku oraz stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2018) 1768 final z dnia 21 marca 2018 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa AT.40136 – Kondensatory) w zakresie, w jakim decyzja dotyczy wnoszącej odwołanie.
- posiłkowo, uchylenie zaskarżonego wyroku, w zakresie, w jakim
 - oddala pierwszy zarzut dotyczący błędnych ustaleń faktycznych w odniesieniu do spotkań z dnia „18 grudnia 1998 r.”, z „kwietnia/maja 2005 r.”, z „lutego 2009 r.”, z „lipca 2009 r.”, z dnia „9 marca 2010 r.” i z dnia „31 maja 2010 r.”, które stanowiły uzasadnienie dla uznania, że wnosząca odwołanie uczestniczyła w naruszeniu unijnego prawa konkurencji;
 - oddala drugą część zarzutu drugiego dotyczącego braku odpowiedzialności wnoszącej odwołanie za dwu- i trójstronne kontakty innych przedsiębiorstw;
 - oddala trzecią część zarzutu drugiego dotyczącego braku udziału wnoszącej odwołanie w jednolitym i ciągłym naruszeniu przed dniem 7 listopada 2003 r.;
 - oddala czwarty zarzut dotyczący oczywistych błędów w ocenie przy ustalaniu kwoty grzywny

i w konsekwencji częściowe stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz obniżenie grzywny w wysokości 72 901 000 EUR nałożonej na wnoszącą odwołanie do odpowiedniej kwoty;